

(Διαιροῦνται εἰς ἑννέα τάξεις, ἀναλόγως τῆς εὐπορίας, χωρὶς ὅμως νὰ ὀρίζωνται τὰ κριτήρια τῆς διακρίσεως εἰς τάξεις. Ἡ προῖξ τῆς α' τάξεως ὀρίζεται εἰς ἕξ πουγγεῖα, τῆς β' εἰς 4, τῆς γ' εἰς 2, τῆς δ' εἰς 1, τῆς ε' εἰς 300 γρόσια, τῆς ς' εἰς 200, τῆς ζ' εἰς 150, τῆς η' εἰς 100 καὶ τῆς θ' εἰς 50 γρόσια. Ταῦτα διὰ τὴν Κπ. Διὰ δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις «κατὰ δύναμιν τῶν ἐνοικούντων». Ἐν δὲ Βουλγαρίᾳ, Ἀραβίᾳ κλπ., ὅπου δὲν ὑφίσταται ὁ θεσμὸς τῆς προικῆς, ἀλλ' ἀντιθέτως ὁ νυμφίος δίδει εἰς τοὺς γονεῖς τῆς κόρης θρεπτήρια καὶ τροφεῖα, «τοῦτο τὸ ἔθος ἀκωλύτως ἐπικρατεῖται, ὡς πολλῶν ἐπαίνων τὸ ἔργον ἄξιον». Ἐν 182, σ. 410, παρατηρεῖται: «Νικόλαος ὁ Σοῦτζος, σὺν τῷ Κυζίκου καὶ τῷ Προύσης Μελετίῳ ἀπαρέσκονται καὶ ἤρξαντο λαλεῖν τοῖς προύχοσι τὸ ὅτι δὲν εἶναι εὐχαριστημένοι οἱ ἀρχιερεῖς ἀπὸ τὸν πατριάρχην καὶ διαφημίζουσιν ταῦτα πολλοῖς». Ὁ δὲ πΚ. Γρηγόριος Ε', ἐν τῇ ἀπὸ Φεβρουαρίου 1798 ἀποφάσει του (ἐν 64, Α' σ. 305–310) παρατηρεῖ: «καὶ τοῦ ἀειμνήστου καὶ σοφοῦ ἐκείνου τὰ τοσαῦτα βουλευόμενα περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης καὶ τηλικούτοι ἐπιπονώτατοι ἀγῶνες, πάντῃ μάταιοι καὶ ἀνωφελεῖς ἀνεφάνησαν»).

409

1767. Ὁ ἱερομ. Θεόκλητος, τῆς Σκήτης Καυσοκαλυβίων, συνέταξε Νομοκάνονα «κατὰ στοιχεῖον», ἐξ ἀποσπασμάτων κυρίως τῆς Ἑξαβίβλου καὶ τοῦ Βλαστάρεως.

Ἀνέκδοτος, ἐν χφφ. 291 (φ. 1–297β), ἔτους 1773 Μ. Ἰβήρων, Η 113 (σ. 1–367), ἔτους 1832 Μ.Μ. Λαύρας (ἸΑθω), 2, ἔτους 1774 Μ. Ξενοφώντος, 259 (σ. 465–870), ἔτους 1770 Μ. Ἐσφιγμένου, 147 (σ. 1–330), ἔτους 1772 καὶ 269, ἔτους 1775, Μ. Παντελεήμονος. Πρβλ. ἐν 464, σ. XIV, καὶ ἐν 373, σ. 566–570 καὶ 581–584, ὅπου μικρὸν ἀπόσπασμα, μετὰ σχολίων.

410

1767. Γράμμα τῶν Πατμίων πρὸς πΚ. Σαμουήλ, σχετικῶς πρὸς τὸν περιορισμὸν τῶν προικῶν, (πρβλ. ἀνωτ. ἀριθ. 408) ἐν 142, σ. 168–170.

«... ἀγκαλὰ καὶ ἡμεῖς οὔτε ἔχομεν, οὔτε δίδομεν τραχώματα εἰς τοὺς γαμβρούς, ἀλλὰ μόνον τὴν ἀπ' ἀρχὴν προῖκα τῆς μητρος, ἣν ἔχει ἐκ προγόνων, ταύτην, κατὰ διαδοχὴν, καὶ ἡ νύμφη ὡς δωρεὰν λαμβάνει καὶ ὁ γαμβρὸς εὐχαριστεῖται. Καὶ οὕτω γίνονται οἱ γάμοι παρ' ἡμῖν. Ὡστε πολλοὶ ἡμῶν οὐδὲ τὸ ὄνομα τοῦ τ ρ α χ ῶ μ α τ ο ς καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἴσασιν...»

411

1768. Συνοδ. Γράμμα ἐπισκόπου Σιατίστης–Κοζάνης, περὶ τοῦ ἑορτολογίου τῶν ρουφετίων τῆς πόλεως Κ ο ζ ά ν η ς, ἐν 166, σ. 21 ὑποσ. 2.

412

1769. Κανονισμὸς ἀπὸ 15 Ἰουνίου, ἐξ 23 ἄρθρων, περὶ ἐκλογῆς καὶ λειτουργήματος τῶν συμβολαιογράφων Κ ε ρ κ ύ ρ α ς,

ἐν 211, σ. 222.

«Ἀπὸ τὸ ὀρθὸν σύστημα ὅλων ἐκείνων τῶν πραγμάτων, ὅπου ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπερ-
ρεσίαν τοῦ τόσον ζηλοτύπου καὶ ἀναγκαίου ἔργου τῶν Νοταρίων, εἰς τῶν ὁποίων τὰς χεῖ-
ρας καταθέτονται καὶ φυλάττονται ἢ συνθήκαις καὶ συμβιβασμοὶ τῶν ἀνθρώπων . . .».

413

1770. Φιρμάνιον σ. Ἀβδούλ Χαμητ Α', ὑπὲρ τῶν Ἀ ν α τ. Σ π ο ρ ά δ ω ν,
μνημ. ἐν 451, σ. 34 καὶ 89. Πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 128 καὶ 361.

414

1770. Μπουγιουρντι ἀπὸ 25 Νοεμβρ. τοῦ Χατζῆ Τζεφέρ, καπουδὰν πασᾶ,
πρὸς τοὺς προεστοὺς καὶ τὸν λαὸν τῶν Κ υ κ λ ά δ ω ν,
δι' οὗ συγχωροῦνται ὅσοι «ἐδούλευσαν τῶν Μοσχοβιτῶν τὴν ἀρμάδα», διότι «τὰ περα-
σμένα, καλὰ περασμένα» . . . «ὅμως νὰ μὴ εὔγουν πλέον ἀπὸ τὸν κύκλον τῆς ραγιαδοσύνης
τους, φυλάττοντες τὸ παλαιὸν ραγιαλίκι τους . . . καὶ νὰ καθίσετε εἰς τὸ ἐξῆς ἡσυχοὶ . . .
μένοντες ραγιαδες χασίλικοι . . .», ἐν 291, σ. 270-272.

415

1771. Συμφωνία τῆς 27 Νοεμβρίου, μεταξὺ τῶν ἐμπόρων Ἀ ν δ ρ ο υ,
ἐν 288, σ. 167-168.

« . . . καὶ ἐσυμφώνησαν, ὅτι, κατὰ τὴν παλαιὰν συνήθειαν τοῦ τόπου, ὅ,τι πρᾶγμα ἤθελεν
ἔλθει εἰς τὸ Κάστρον μὲ καῖκι, νὰ μὴν ἡμπορῇ κανένας ἀπὸ τοὺς πραγματευτὰς νὰ ἀγοράζῃ
πρᾶγμα διὰ τὸ ἐργαστήριόν του εὐθύς, ἀλλὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀφ' οὗ κοπῇ τὸ παζάρι του, νὰ
φωνίζον ὁ κόσμος μὲ κάθε λογῆς ἐλευθερίαν καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας, ὅσον πρᾶγμα
ἤθελε μείνει, ὑποσχέθησαν νὰ πέρῃν κάθε ἐργαστήρι ὅσον τοῦ ἐγγίξῃ, χωρὶς νὰ ἡμπορῇ
κανένα ἐργαστήρι νὰ πέρῃν παραπάνω ἀπὸ τὸ ἄλλο . . .».

416

1772. Προσταγὴ τοῦ ρώσου ἀρχηγοῦ τοῦ Στόλου Παύλου Νέστεροβ, ἀπὸ
26 Ἰουλίου, «εἰς τὴν καντζελαρίαν τῆς νήσου Μ υ κ ό ν ο υ, καὶ εἰς
ὅλον τὸν λαόν, καθὼς τοῦ ἱεροῦ καταλόγου, ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς
κοσμικοὺς, μικροὺς καὶ μεγάλους», ρωσιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ, ἀνέκδοτος,
ἐν ΓΑΚ, Φάκ. Μυκόνου 21.

« . . . κάθε ἓνας ἔχει χρέος πρῶτον νὰ φέρῃ ἐγγράφως εἰς τὸ χαρτὶ τὴν ἀγωγὴν, ὅπου
ἔχει, εἰς τὴν καντζελαρίαν, μὲ τὴν ἀναφορὰ του . . . καὶ ἡ καντζελαρία ἔχει χρέος . . .
χωρὶς ἄργηταν νὰ τὴν ἀκολουθήσουν, κάνοντάς τὴν μὲ τοὺς νόμους τοὺς συνηθισμένους
εἰς τὸ νησί σας καὶ κατὰ τοῦτο νὰ γένῃ ἡ ἐκπλήρωσις καὶ ὁπότε μὲ τέτοιον τρόπον ἤθελεν
νὰ γίνῃ ἀπόφασις, τότε κανένας, μὲ κανένα τρόπον, εἰς τὸ ἐξῆς νὰ γυρεύῃ ἄλλας κρίσεις
δὲν ἡμπορεῖ καὶ τοιούτους πονθενὰ δὲν τοὺς δέχονται, ἐπειδὴ πρὶν ν' ἀρχίσουν τὴν διαφορὰν
τους αὐτὴν, μοναχοὶ τοὺς ὑπεσχέθησαν ἐγγράφως νὰ μείνουν εὐχαριστημένοι εἰς αὐτὴν

